

Vi mener dernæst ikke, at Antallet af Fuldmægtige kan reduceres saa stærkt, som Motiverne antager. Selv om den private Praksis tager en Del af den privatiserende Fuldmægtigs Tid, er der paa den anden Side ingen Tvivl om, at der paa de allerfleste Dommerkontor arbejdes særdeles energisk (den nye Tinglysningslov har absolut forøget Fuldmægtigenes Arbejde), og at saavel de privatiserende som de ikke privatiserende maa tage Aftenerne og Helligdagene med til Hjælp for at holde Embedets Sager à jour. Begge Kategorier af Fuldmægtige er i Øjeblikket interesserede i, at der ikke ansættes flere Fuldmægtige end højst nødvendigt, idet man ikke kan faa en juridisk Kandidat for 2 300 Kr. aarlig, hvilket Beløb udgør den højeste normerede Løn for en Fuldmægtig. En Normering og en Antagelse af en Ekstra-Fuldmægtig paa et Dommerkontor vil derfor medføre et Indtægtstab for de tidligere ansatte Fuldmægtige. Bliver Fuldmægtigene statsansat med fast Løn, vil man vanskeligt kunne forlange mere Arbejde af dem, end man forlanger af de tilsvarende Embedsmænd i Ministerierne. Vi mener derfor, at der vil blive Brug for mindst 230 Fuldmægtige, hvoraf de ca. 200 bør statsansættes.

Endelig maa vi paa ny stærkt fremhæve vore Ønsker om, at den bebudede *Lønningslov*, som tillige bør indeholde Regler om Ansættelsesvilkaar, Pensionsforhold m. v., ikke udskydes til Fremtidens Afgørelse, men vedtages sammen med Lovforslaget. Hvad de i Motiverne foreslaaede Lønninger angaar, maa det være os tilladt at anføre, at de Lønninger, som nævnes i Motiverne, vel synes os tilfredsstillende for de yngre Fuldmægtige, men at de maa forekomme os for lave for de ældre Fuldmægtige, idet man maa betænke, at Fuldmægtigene normalt først kan vente at opnaa Embede ca. 20 Aar efter Embedseksamen, altsaa i 45 Aars Alderen, og at en stor Del af Fuldmægtigene ikke vil opnaa højere Embede.

Naar vi saa indtrængende maa andrage om, at disse Spørgsmaal finder deres Afgørelse samtidig med det forelagte Lovforslag, er det væsentlig begrundet i, at vi frygter, at Vedtagelse af Lovforslaget alene vil medføre saa usikre Forhold for Fuldmægtigstanden, at en Del af dens bedste Medlemmer vil forlade Stillingerne og søge andetsteds hen. Kun ved at skabe gode Ansættelses-, Lønnings- og Avancementsvilkaar og ved at gøre dette samtidig med, at det nuværende System dødsdømmes, kan man haabe at bevare Fuldmægtigstandens Standard. Det behøver sikkert ikke nærmere Paavisning, at det i højeste Grad er i Befolkningens Interesse at faa dygtige Folk i disse Stillinger, og at dette ogsaa særlig er paakrævet under den nuværende Tendens til at gøre Retskredsene større.

Det forelagte Lovforslag er jo af en ejendommelig Art, idet det kun fastsættes, at det nuværende System skal afskaffes, men ikke indeholder endelige Regler for, hvad der skal træde i Stedet. Medens denne Lovgivningsteknik kunde forsvares, saa længe 10 Aars Perioden var effektiv, vil det nu — knap 4 Aar før Lovens Ikrafttræden — være naturligt, at Lovgivningsmagten samtidig løser de Spørgsmaal, som Statsansættelse af Dommerfuldmægtigene medfører. Her tænkes navnlig paa den nødvendige Ændring af de nuværende Forhold, at Fuldmægtigene altid handler paa Dommerens An- og Tilsvar. Løsningen af dette Spørgsmaal kan muligvis medføre en Omlægning af hele Arbejdet paa Dommerkontorerne, og det maa derfor befrygtes, at Lovgivningsmagten ikke faar tilstrækkelig Tid til at overveje disse Spørgsmaal, saaledes at det bliver nødvendigt at udskyde Lovens Ikrafttræden. Endelig medfører Lovforslagets § 3, 1ste Punktum, Mulighed for en successiv Iværksættelse af Lovens Bestemmelser paa de enkelte Dommerkontorer allerede 8 Dage efter Lovens Indrykkelse i Lovtidende. Men ogsaa af Hensyn til Fuldmægtigene paa disse Kontorer bør *Lønningslov* m. v. ikke udskydes til Fremtiden.

Sluttelig skal vi tillade os at anmode om, at Lovteksten paa et enkelt Punkt ændres. Ifølge Lovens § 3 gælder dennes § 2, 2., fra dens Ikrafttræden for „Fuldmægtig, der ansættes eller genansættes efter dette Tidspunkt“. Vi henstiller, at der tilføjes, at denne Bestemmelse ikke omfatter den Genansættelse ved samme Kontor, som finder Sted i Tilfælde af, at der ansættes en ny Dommer.

P. B. V.

V. Schlegel,
p. t. Formand.